

vil altsaa baade for Magistraten og for Borgerne blive meget byrdefuldt, om disse Oplysninger skulde gives.

Jeg er, som sagt, ikke belavet paa at tage Stilling til dette Forslag, og selv om jeg var det, turde jeg dog ikke gøre det som Ordfører, idet vi da maatte have et Udvalgs-møde forinden, da vi kun kortelig og for Resten med negativt Resultat i det allersidste Møde have omtalt dette Spørgsmaal. Men jeg skal ikke nægte, at principielt set er der jo egentlig ikke noget i Vejen for, at den Forpligtelse, der paaligger Aktieselskaber, der maaske kun have faa Arbejdere og faa Funktionærer, lige saa godt kunde paalægges den enkelte Mand, som maaske har en meget større Virksomhed. Jeg tror, at dette Spørgsmaal ikke er modent til Afgørelse endnu, og hvis vi vedtage Forslaget, vil det muligvis lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslag, som vi alle sammen ønske fremmet. Men jeg skal ikke nægte, at den højtærede Ministers Stilling til dette Forslag kunde ogsaa faa Betydning for min Stilling — ikke for, hvad Udvalget vilde gøre, men for, hvad jeg vilde anbefale i denne Henseende. Enhver maa jo saa staa frit, da Forslaget ikke har været Genstand for Udvalgsbehandling, og jeg altsaa kun vil være i Stand til at tale paa egne Vegne.

Formanden: Det af den ærede Ordfører stillede Ændringsforslag til § 6 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Kristensen: Jeg kan anbefale at stemme for samtlige de af Ministeren foreslaaede Ændringer. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 2 til § 6 er jeg ganske vist af den Mening, at man ikke gerne skal spørge om mere end nødvendigt for at vide, hvad man skal foretage sig. Men da der er efter Lovforslaget en Mulighed for, at man ikke kan stille de Forespørgsler, som ere nødvendige for at faa de tilstrækkelige Oplysninger, vil jeg anbefale at stemme ogsaa for denne Ændring.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Christiansen) synes jeg heller ikke, at der kan være noget til Hinder for at medtage denne Bestemmelse. Aktieselskaber ere jo forpligtede til at opgive, hvilke Lønninger de udbetale, og jeg kan heller ikke se, at der er nogen Vanskelig-

hed ved at fordre det samme af private.

Der staar jo i Lovforslaget: „saa vidt muligt“. De, der ingen Bogføring have, og som derfor ere ude af Stand til at opgive Lønninger, undtagen for de faste Lønarbejdere, Tyendet — for hvilket det undertiden maaske kunde have Interesse ogsaa at faa dets Løn at vide — ville altsaa kunne undgaa at opgive. Disse Opgivelser ville ellers danne ligesom en Slags Kontrol med de Indtægtsangivelser, som fra de paagældendes egen Side have fundet Sted. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen Vanskelighed ved at vedtage dette Forslag, det forekommer mig ikke, at det kan føre nogen Konsekvens med sig, som kan være ubehagelig. For saa vidt der altsaa ikke rejses Modstand fra anden Side, eller Ændringsforslaget bliver taget tilbage, vil jeg anbefale at stemme for det ogsaa.

Indenrigsministeren (P. Munch): Maa jeg til den ærede Ordfører gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til København som Skattely. Der fandtes ikke i mine Udtalelser nogen Modsigelse, som den ærede Ordfører tænkte sig. Sagen er denne, at jeg baade ved første Behandling og i Dag har sagt dette, at i al Almindelighed tror jeg ikke, at denne Tale om København som Skattely er berettiget, naar man da tænker paa Mellemskands-Indtægter, i Forbindelse med hvilke denne Tale meget ofte føres, men at der derimod er noget berettiget i den, naar det gælder de meget store Indtægter. For de meget store Indtægters Vedkommende bliver den ved at være berettiget, ikke i samme Grad som nu, men den bliver dog ved at være det. Spørgsmaalet bringes ikke ud af Verden ved Lovforslaget i dets nuværende Skikkelse.

Der er dernæst de forskellige Ændringsforslag, som der har været Tale om. Den ærede Ordfører mente, at i den Blanket, der har været udstedt, fandtes en alt for stærk Tvangsbestemmelse. Ja og nej, Tvang er der jo ikke, fordi hele Selvangivelsen er ikke tvungen, men der er ligesom en Vejledning for de Mennesker, der opgive deres Indtægter, derved, at man stiller op i Rubrikker og beder Folk opgive, hvad de have i hver af de forskellige Grupper. Hvis der er Folk, som af en eller anden Grund ikke ønske at opgive dette, kunne de lade være. Men jeg tror oprigtig talt, at de Mennesker, som ere bekymrede ved at opgive dette, gennemgaaende ville være Folk, som ere meget